

body ni...
stalo...
d...
K...
STOPA

ČASOPIS ČESNÝCH SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTER V ZAHRAANIČÍ Č. 68

ČEDEM VELENI ŽŮSTAVI TAKO DŮJ

ČIŤ IX 1982

Tabor Bernu 1982
na Innu

Velen -

Redakcia: Dr. Velen Fanderlik, 709 Heredia Crescent TRAIL, B.C. Canada V1R 1B3

Redakčný kruh: Vladimír Balajka Dr. Juraj Kolesnícky

Administracia: STOPA 29411 Bayand Drive, San Pedro California 90732
v Europe: SKAUKED Telhuia 2022 6537 LW ELNDEGEN Holland

JAN PAVEL II. KATOLICKÝM SKAUTŮM

Sv. Otec přijal dne 30. dubna 1982 asi 220 delegátů, účastníků VIII. sněmu AGESCI /Sdružení vůdců italských katolických skautů a skautek/ Měl k nim tento projev :

"Bratři a sestry,
milovaní členové Ústřední rady italských katolických skautů a skautek. Rád vás zde vidím shromážděné u příležitosti vašeho sjezdu v Bracciano. Jsem vám vděčen za tuto návštěvu. Umožňuje vám obnovit a upevnit církevní společenství u hrobu sv. Petra. Pro mne pak je vhodnou příležitostí, abych vaším prostřednictvím vyjádřil celé velké rodině AGESCI city přízně, které k ní chovám i důvěry v její činnost a připravenost angažovat se pro vždy nutné šíření ducha křesťanství v dnešním světě.

Vím, že tato činná účast, kterou už II. vatikánský sněm doporučuje laikům, rozněcuje vaše srdce a je jádrem vašich programů. I já jsem se o tom zmínil při nedávném setkání se skauty z Tor Sapienza v Římě. Rekl jsem jim : Skaut na základě své výchovy je přesvědčen, že nemůže žít bez úkolů ... Ježíš Kristus vychovával své učedníky a nás všechny k aktivitě. Právě toto vám dnes znovu odkazují. Dodávám k tomu: budete-li se snažit v tom vytrvat, nejen že budete v souladu s ideály, kterými žil skauting v těchto 75 letech svého trvání, ale budete i schopni stále lépe a více spolupracovat s diecézemi a farnostmi ve všech různých odvětvích duchovního a sociálního rozvoje. Tento máte, vlastně musíte podporovat jako kvas zláště na poli, které je vám vlastní, totiž výchovy. K vaší cti v tomto směru je třeba připomenout, a jakou podnikavostí a sebezáporem tolik skautů dokázalo hmotně a morálně pomáhat postiženému obyvatelstvu z Irpinia a Basilicata během těžké zkoušky zemětřesení.

Na svém sjezdu jste mezi jinými body prodiskutovali Jednotný návrh katecheze, zvaný "Od slibu do odchodu", který bude sloužit vedoucím sdružení pro křesťanské oduševnění podle výchovné skautské metody. Vím, že je plodem dvouleté gráce, a že jeho cíle je učinit mladé vnímavými k tomu, aby dokázali znovu objevit smysl dějin, opět nabýt důvěry v člověka, znovu nalézt radost ze života tím, že vytvoří harmonický vztah s divy přírody. v důsledku toho ať se pak angažují pro dobro druhých, což je jediná cesta k dosažení štěstí.

Domnívám se, že tato iniciativa je nejdůležitější pro život vašeho hnutí, poněvadž je určena k tomu, aby vzbudila ve všech oddílech od vlčat a světlušek až po skauty a vůdce a vůdkyně, od roverů a starších skautek až po duchovní rádce jednotek živé vědcmi vlastní zodpovědnosti. Při této katechezi se starejte o všechny výše jmenované skupiny. Zvláštní pozornost však věnujte těm, kteří prožívají kritický věk dospívání. Tito, jak jsem se vyjádřil v exhortaci "Catechesi Tradense", prožívají nejožehavější období. Jedná se totiž o "okamžik, v němž objevují sami sebe a vlastní vnitřní svět, okamžik velkorysých plánů, okamžik, ve kterém vznikají cit lásky, biologické pohlavní impulzy a touha být spolu. Okamžik zvlášť silné radosti, spojené s opojným objevem života."

Přeji si, aby vás Jednotný návrh katecheze měl na zřeteli tato hlediska a vedl mladé k dialogu. Zvláště pak ať předstává Ježíše Krista jako přítele, jako vůdce a jako obdivuhodný a přitom napodobitelný vzor. Rovněž tak ať předkládá jeho poselství, které je schopně odpovědět na ty mezzakladnější otázky. Ať je to katecheze, která dokáže dát mladým životní názor, v němž převládají city dobroty, zdatnosti a radosti. Rovněž tak i vnitřní plnost, která přetéká v onu vnější lásku, která se nazývá apoštolát. Snažně si přeji, aby na tomto tak důležitém

úseku vaše Sdružení dělalo i nadále čest vlastním tradicím. Ať vede své členy k oné moudrosti, smyslu pro spravedlnost, sebekontrolu, mravní zdatnosti, věrnosti slovu a čestnému jednání, k oněm bratrským vztahům, které vždy vyznačovaly způsob jeho života.

Milovaní vůdcové a duchovní rádci, nebojte se předkládat tyto pravdy mladým lidem, kteří dokáží vážit si velkých ideálů, zatímco pohrdají polovičatými. Skauting je cvičiště, na kterém se cvičí v nesnadných cnostech. Pouze ti, kteří dokáží dát přednost přísnému a činnému životu před pohodlným a bezvýznamným, mohou na ně vstoupit. Mají přitom před očima příklad Ježíše Krista : jeho hrdinství a jeho svatost. Jsem si jist, že vy jako vedoucí a odpovědní činitelé budete dávat mladým dobrý příklad a pomůžete jim přijat tyto zásady.

Nejsvětější Panna na přímluvu vašeho patrona sv. Jiří ať vám pomohou v tom vašem tak vznešeném a odvážném úkolu. Ať je vaší posilou apoštolské požehnání, které vám nyní uděluji a rovněž tak i všem vašim drahým."

Dr. J O S E F   K R A T O C H V I L   B A B Y
v y z n a m e n á n .

O Vánocích minulého roku byla slavnostně udělena dru Jo s e f u K R A T O C H V I L O V I ve Stuttgartu z l a t á m e d a i l e 'Pedagogické provincie A.L. Merze' se z l a t o u j e h l o u za dlouholetá úspěšné působení na pedagogickém díle senátora dra Albrechta Leo Metze. Ředitel tohoto pedagogického komplexu dr. Volker Merz zdůraznil v projevu před několika sty pracovníků, že dr Kratochvíl si získal velkou oblibu u všech generací, které v ustavě spoluvychoval, třeba že je nadále věrným svému českému původu. Professor Kratochvíl působí na ustavě už přes dvacet let.

My, skauti, kteří známe jeho práce deset, třicet nebo padesát let blahopřejeme a doufáme, že se dožije dalších úspěchů pro svou vytrvalou práci.

T á b o r y v E v r o p e   1 9 8 2 .

Severka : 17.7 - 8.8 u Lüdenscheidu v Porúří u Hagenu

Bernští skauti: 24.7 - 8.8. na řece Innu nedaleko St. Moritz
ve Švýcarsku.

Holanďáci: 17.7 u Glattu ve Schwarzwaldu - 7.8.

Psohlavci Mnichov: 1.8 - 21.8. u Glattu ve Schwarzwaldu

Bavoráci, tábor Velen VI : 31.7 - 22.8.

STANDARDNÍ VÝCHOVA

Velen

/ Volně podle anglického paedagogického časopisu. /

Dnešní moderní státy stojí na stanovisku, že lidé, či občané mají stejná práva zaručená ústavou. Platí také podle toho daně.

Francouzský filosof Auguste Comte počátkem 19. století, ovšem, formuloval tuto zásadu tak, že každý přispívá / selon capacité / podle možnosti, bohatší platí vyšší daně, a dostává od státu podle potřeby / selon demande /. Na to se dnes zapomíná.

Lidé nejsou stejní, to dobře víme, a proto každý potřebuje jinou výchovu. J e d n o t n á škola je příliš nesnadná pro podprůměrného žáka, hová průměrnému, ale nedává dost nadané mládeži. A tím jí š i d í . Nedává se rozvinout nadanému a bystrému chlapci, či děvčeti a nevypěstuje jeho v y š š í schopnosti, které potřebuje společnost. Učitel a vychovatel zanedbává nadané žáky a je spokojen, že mají jedničky což je pro ně snadné, Tím je vede k povrchní práci, s polovičním usilím a jejich schopnosti zakrňují. Stará se o průměrné a věnuje většinu své péče těm, kteří mají s učením potíže. To dělá nejenom z čisté lidské snahy jim pomoci, ale také proto, aby splnil standard, který po něm škola požaduje.

Abych přirovnal tuto činnost k prodeji bot, kde by všechny byly stejné velikosti. Jedna třetina lidí by byla spokojena, druhá by měla puchýře, protože boty by jí byly velké a třetí by měla mozoly a otlaky, protože by jí byly malé .

Ale, splnil se plán, splnila se norma, prokázalo se, že lidé jsou rovni.

Pisatel článku poukazuje právě na výchovu skautskou, kde mládež má možnost se daleko lépe rozvinout. Vůdce může dát bystrým dětem odpovědnější úkoly a využít jejich speciálních schopností, aby táhli na plno a vyvíčily si dovevnosti a zručnosti, které mají navíc.

To není specialisace, ale jenom využití celé 'kapacity' jednotlivce tak, aby jeho schopnosti a talenty nezakrňovaly.

Víme dobře že tímto způsobem se všichni přiučí. Víme, jak dobře zpívají naše děti, mají-li příležitost. V Americe, kde se na to nedbá, jen sem tam někdo dovede zanotovat písničku. U nás a mezi námi zpívá kde kdo.

Velen G I L W E L L P A R K a naše L E S N Í Š K O L Y .

/ odpovídám na dotaz /

Gilwell Park byl vybudován v r 1922 - 23 jako cvičný tábor pro vůdce - začátečníky, kterých bylo tehdy potřebí. Jeho Camp Chief byl od počátku až do r 1940 John Wilson, pozdější ředitel World Bureau. Standard a t. zv. curriculum se v podstatě nezměnilo dodnes. Kursisti musili složit zkoušku před přijetím a kurs byl praktický a trval deset dní.

Denníky se nepředkládaly, instruktor jenom dbal o to, aby si všichni vedli přiměřené poznámky. Já sám jsem v r 1936 složil písemnou zkaoušku, anglicky, ale poznámky mi instruktoři nekontrolovali, protože jsem si je psal česky. Absolventi dostal jenom ten, kdo si složil zkoušku a účastnil se aktivně kursu.

V r. 1924 navštívil Gilwell Park Frank Elstner, ale zkoušku si nesložil a absolventi nedostal. Po návratu domů uspořádal táborový kurs v Jemčinské oboře u Jindřichova Hradce vedl pak ještě jeden kurs v Českém Ráji. Na Moravě vedl kursy Dr Karel Hora, v jeho kurse byl A. Petruš 1925 a v Elstnerově kurse Velen a Milota Fanderlik a Josef Horký v r 1925. V r 1927 Elstner již kursy nevedl a zkoušku v Gilwellu si neudělal, takže absolventi neostal. V r. 1928 jsem převzal vedení Lesních škol a v r 1936 jsem absolvoval Gilwell v Anglii aložil si zkoušku a dostal absolventi. Druhým absolventem Gilwellu byl Milota Fanderlik v r 1946. Petruš a Horký vedl pak kursy na Slovensku až do r 1938.

L A D Y B A D E N P O W E L L

Velen

Poznal jsem mnoho lidí za svého toulavého života, at již to byli básníci, spisovatelé, politici a bohužel i zločinci.

A vždycky jsem se ptával sám sebe: proč tento se stal slavným básníkem, nebo politikem? Bylo to jeho nadání, jeho vzdělání, vliv okolí nebo příležitost? A nikdy jsem se v tom nevyznal, proč byl Bezruč, ten škarohlíd, nebo Machar, ten skeptik, právě básníkem? Jak to, že ten samotář Janáček miloval hudbu a proč můj hluchý otec, který skoro s nikým nemohl mluvit, byl slavný feuilletonista, znal kde jaký klep a kdejakou historku, která byla ve vzduchu. A nejvíce jsem byl překvapen, když jsem poznal Lady Baden Powell / Bí Pí /. Dcera průmyslníka, který se stále stěhoval, děvče, které nikdy nechodilo do školy, jejíž záliba byli psi, koně ale také housle, která slavného generála na pensii který mohl být snadno jejím otcem, kterého neznala a poprvé viděla, když jela někam se svým otcem do Ameriky.

S ním žila do jeho pozdního stáří, měla s ním čtyři děti a nakonec po něm zdělila miliony skautské mládeže po celém světě a byla tou mámou skautů a skautek až do smrti. Neznal jsem, bohužel, Baden Powella osobně, ale Lady B.P. velice dobře.

Někdy v r 1943 se vrátila do Londýna z Afriky, kde starý náčelník zemřel a od prvního dne jsme si rozuměli. Tehdy přišla právě do velkého bombardování Londýna a pochopitelně, se bála. My jsme již na to byli dost zvyklí. A ona si také zvykla brzy.

A tak jsem se vždycky snažil pochopit v čem vlastně byla její velká schopnost. Měla ráda lidi, měla trpělivost, dovedla je vyslechnout a snažila se myslet jako oni mysleli a pak si s nimi rozuměla. A nade vše měla ráda mládež, která se dívá nezkušenými očima na svět, hledí ho pochopit, kdežto my staří již víme, že leccos se pochopit nedá, tu mládež která hledá nové cesty a nové řešení a nebojí se improvizovat.

Lady B.P. bydlila za války a po ní v královském zámku Hampton Court nedaleko Londýna na Temži. Tam jsme ji mnohokrát navštívili, ještě za války, ale také po válce, protože jsme jezdili do Evropy kdykoliv byla příležitost a peníze. A to jsme bydlili v jejím bytě v Londýně a navštívili ji také v Hampton Courtu. Je to starý palác, postavený za Jindřicha VIII v polovině 16. století a tam měla svůj byt, podobně jako jiné vdovy po slavných mužích. Byl tam rohový pokoj, o němž ona tvrdila že tam bydlíval Shakespeare a skutečně také v té staré podlaze byla vyšlapaná pěšinka, jak tam přecházel, když se učil své role. V rohu byla skříň a v ní dopisy, které Baden Powell ještě za svobodna psával své matce. Byly psány nejenom čitelně, ale obsahovaly na sta malých kreseb a o ty jsem měl právě největší zájem. A Lady B.P., jak ona již byla, řekla hned: Můžeš přijít kdy chceš, všechno si můžeš přečíst a když bys chtěl zůstat přes noc, můžeš tu být jak dlouho potřebuješ. Lituji dnes, že jsem plně nevyužil tohoto pozvání, ale přečetl jsem jich mnoho. Hodně z nich přispělo k mému pochopení Victorianské doby. Škoda, že je nikdo nevydal tiskem.

Za války jsme měli s Lady B.P. mnoho co dělat, protože jsem věděl více o skautingu v Evropě nežli jiní a měl jsem přehled. Když něco potřebovala vědět, zatelefonovala.

Po válce, když jsme byli opět v Anglii a konalo se Jamboree 1951 v Rakousku musili jsme s ní chodit celé dny, s Velenkou. Říkal: ty se domluvíš s těmi Němci a Taliany a dovedeš mi všechno krátce vysvětlit.

Věděla dobře jak na to. Měla trpělivost lidi vyslechnout, vždycky se zeptala něco, aby dobře rozuměla a chtěla-li někomu poradit obyčejně to obalila takto: to je ohromné, jak to děláte, a nešlo by snad také přidat tohle či tohle?

ORIENTACE A JAK JÍ UČIT.

Orientace se nadá učit přednáško ani v klubovně, nebo ve třídě. Jedině venku, v terrainu.

Projděte v klubovně, nebo cestou ve vlaku přibližně, kudy se půjde. Oni si to nebudou pamatovat, ale cestou si to vybaví. Musí se naučit představit si krajinu podle mapy.

V e n k u : Mapa se musí VZDYCKY orientovat, to znamená držet podle světových stran sever nahore. Jdu-li na sever, držím ji normálně, jdu ljiným směrem držím ji podle světových stran, třeba i obráceně. Jedině tak si můžeme uvědomit směry. Tato metoda je přímo zázračná a není jiná. Smějí se mi lidé, že i v autě mám mapu třeba obráceně, jedu-li k jihu.

Znal st mapy neznamena jenom číst značky. Musíme být schopni si krajinu PREDSTAVIT a stále mapu sledovat. A to se dá dělat jenom na vyletě. Pověř vždycky někoho, kdo právě dělá, či studuje k druhotřídce aby podle mapy vedl. Sám, ovšem, sleduj jde-li dobře. Časem se zastavte a určujte si body, které jsou na mapě jak je vidíte před sebou. Tak na příklad: Tohle je vesnice Vystrčenovice, je tam kostel, támhle je křižovatka silnic, na východ je most přes říčku, pak se silnice strácí za kopcem, ale dále na jih se znova objevuje a t.dál V lese, kde není rozhled se zastavte, orientujte si přesně mapy dle kompasu, slunce a pod. a předem si určete, co uvidíte, až vyjdete z lesa. A jakmile máte opět rozhled, zkontrolujte to s mapou v ruce.

D ů l e ž i t é b o d y : Mapy jsou kresleny, aby pomáhaly se orientovat a význačné body jsou přesně zaměřené. Tak třeba rozcestí, kostely, boží muky a pomníky a pod. O ty se můžete opírat.

V rovinných lesích se snadno stratí cesta, protože není rozhled. Musí se pečlivě sledovat směr a opěrné body, kdekoliv jsou. Chodte hodně bez kompasu a snažte se orientovat jenom podle mapy a zakreslených bodů. Mějte, ovšem kompas vždycky v kapse.

Z a b l o u d i l i j s m e . Co uděláš. Najdi si na mapě alespon dva body, které můžeš bezpečně určit a které vidíš. Podle nich polož mapu, i když nemáš kompas a je pod mrakem. Hledej další body, které potkáváte a je po bloudění.

B l u d n é k o ř e n í To, ovšem neexistuje, ale jsou lidé, kteří chodí do kruhu, protože v jedné ruce něco nesou, třeba sekeru, nebo mají přes rameno mošnu. To se tu stává lovcům v Kanadě napořád. Nenos nic těžkého v jedné ruce. Přehod to, přehod mošnu.

S t á l e s l e d u j s m ě r . Jakmile máš trochu rozhled hned si urči body, které vidíš před sebou a pak nikdy nezabloudíš.

Střídej lidi, kteří 'povedou' aby se všichni naučili sledovat mapu, směr a vzdálené body.

Schopnost orientace není otázka intelligence, snad jenom představi vosti. Zvířata mají velice dobrý 'cit' pro směry. Sám znám případy a stále o nich slyším a čtu, že se stratil pec, zaběhnula kočka na vyletě třeba i na sta kilometrů od domaova a zvíře přišlo domů.

A ještě něco. NIKDY neříkejte 'v levo' a 'v pravo' ale Na JIH, na SEVER a pod. Ty směry se nemění, i když se 'zatočíme' a jdeme jiným směrem.

O JEDNOM ZDARILÉM POKUSE. Pirátka

Na stránkách STOPY si musíme vyměňovat zkušenosti. Nuže zde je **Problem návštěv**.

Návštěvy jsou někdy bolavé a problematické. Mládež na Wigwamu 1981 se problému zhostila takto:

První víkend na táboře se věnuje tradičně dvou, i tří dennímu výletu. Rodiče o tom vědí předem. Tábor osiří a to je od případné návštěvy odradí.

Druhý víkend žije ve znamení návštěv. Rodiče jsou pozváni a počítá se s větším počtem lidí na stravu. Tábor již je zaběhnutý, přátelství jsou navázána, děti netrpí již 'touhou po domově'. Při táboře je da námi a tak, když někomu rodiče neprijedou do konce tábora to již vydrží.

Vedení tábora promyslelo program, aby se hosté mohli účastnit sami a tak se i tatínkové, maminky a tetičky či babičky stali na čas skauty, aby vychutnali táborovou atmosféru

S o b o t a : Různé hry: volejbal, štafety, honičky. Večer táborák Návštěvníci si připravili a konferencierovi oznámili předem čísla, buď samostatná, nebo ve spolupráci s dětmi. Chopili se kytár, zpívali.

Počasi se tehdy udobřilo a tak si mohli postavit návštěvníci stany nebo se ubytovat v Tee-pee. Někteří tatíci se vyspali i u doutnajícího táboráku.

V neděli program vyvrcholil v Orientačním běhu. Vůdce si hru připravili již doma. Pořídili zerox kopie specialky, na jedné kopii vyznačili asi 16 bodů / strom na kopci, osamělý dům, křižovatka a pod.. a zaznamenali si koordinaty. Časně ráno čtyři vůdce se rozběhli do různých stran a měli s sebou specialku, archy papíru a lepicí pásku. Vrátili se za 1 1/2 hodiny. Zatím všichni byli seznámeni s pravidly hry, rozdělili se do tří až čtyřčlenných skupin kde světlušky a vlčata se doplňovala s hosty znamenitě, svou fyzickou schopností.

Všechny skupiny si poznamenaly koordinaty a označili si je na zerox kopiích svých map. Pak musili najít nejschůdnější a nejrychlejší cestu k jednotlivým bodům. Na vylepených arších papíru se všichni musili podepsat. Za podpisy dostávali body různý počet podle vzdálenosti, obtížnosti a přístupnosti místa. Celý závod trval přesně 2 hodiny.

Bylo vyloučeno dosáhnout všech 16 bodů ve dvou hodinách

Zatím co všichni běhali po lese vůdce byli v kuchyni. Přesto, že stravníků bylo dvojnásob, rozpočet neutrpěl protože návštěvníci přinesli moučníky, ovoce a pod.

To, že se nikdo z návštěvníků nijak 'neisoloval' přispělo k dobré táborové atmosféře.

Během poledního klidu se rozběhli vůdce tábora sebrat všechny archy a vyhodnotili hru. To se již návštěvy chystaly k odchodu pěkně vyčerpány a rozjařeny hrou.

Tato hra má mnoho obměn a možností. Časové omezení není nutné, ale velice se osvědčilo.

O b m ě n a . Omezit hru časem a vyhrává, kdo první oběhne všechny body. Může jich být méně, aby hra netrvala dlouho.

J i n á o b m ě n a Trase je stahována pro všechny stejně a nemusí se libovolně sestavovat.

Čtvrtá o b m ě n a : Hvězdicový běh. Závodníci se pokaždé vrací do tábora.

Další obměny: Kombinace s rozličnými ukoly.

I ti, kdo hru připravovali se také pocvičili v čtení mapy a orientaci

A h l a v n ě : ŽÁDNÝ STRACH Z NÁVŠTĚV

K K Z E Ň Podle anglické průručky pro vůdce.

Velen

1. Nedávej zbytečně rozkazy, které jenom dráždí.
2. Rozkazy si dobře rozmysli abys je nemusil za krátko měnit.
3. Pokyny a rozkazy musí být dokonale promyšlené jak se mají provést a co se od lidí očekává.
4. Nedávej rozkazy zvýšeným a nervosním hlasem. který sám budí odpor a kazí sympatický vztah k hochům, nebo dě čatům
5. Nedávaj rozkazy jenom proto, abys poroučel a dokazoval si že jsi tady pán, když hoši i bez rozkazů sami dobře udělají.
6. Nikdy nedávej rozkazy které bys ani sám nemohl splnit
7. Nesnaž se odůvodnovat, nebo zakrývat omyly, kterých jsi se dopustil. Tím snižuješ svou autoritu.
8. Nestrácej klid a rozvahu, at se děje cokoliv a nedej na sobě znát, že 'něco není v pořádku'.
9. Buď upřímný a vlivný a nikdy s a r k a s t i c k ý .Tím jen hochy urážíš a vzbuzuješ odpor.
10. Nepředstírej, že něco nevidíš co všichni vidí. Tím ihned snižuješ standard a získáš si špatné mínění o svém postřehu.
11. Nesnaž se získat popularitu tím, že povolíš disciplině, nebo jsi povrchní a necháš hochy dělat něco, co jsi prve zakázal.
12. Nedopust, aby se vyvinulo protekcionářství a rozkazy aby platily jen pro někoho a ne pro všechny.
13. Vytýkáš-li chyby 'nerozmazávej je' a neurážej někoho, kdo se dopustil omylu , nebo nesplnil rozkaz jak jsi chtěl.
14. Netestej máš-li možnost napravit chybu jinak.Nikdy nepoužívej kolektivních trestů. Tím trpí neviní a cítí, že se jim ukřivdilo.
15. Buď přímý. Tím si získáš úctu a vytvoříš dobrého ducha.
16. Dokonale promysli jak ukoliv činnost nežli cokoliv začneš.
17. Buď sám přesný a vyžaduj přesnost od hochů, předně rádců.
18. Dávej příklad nejenom svou uniformou a odznaky, ale chováním.
19. Užívej rozumně 'družinovou soustavu', která podporuje důvěru, spolupráci, samostatnost a tvoří pocit že MÝ to děláme.
20. Vyžaduj všude poctivou hru.Netrp švindlíšky a nepředstírej že je nevidíš.
21. Řid se sám přesně a všude podla skautského zákona bud upřímný / 1, zákon/ loyální /2./ k vůdci, oddílu a kamarádům / 3/ pomáhej každému /4/ a bud vždycky v dobré náladě /8/
22. Vyžaduj od chlapců, aby žili a jednali podle svého nejlepšího svědomí a vědomí. Ukaž tak, že pravidla skautského zákona a slušných lidí se dají uplatnit všude.

Táborový kruh
1981

T R I Č T V R T I S T O L E T Í   O O

S c o u t i n g   f o r   B o y s .

Dnes si často myslíme, že Skauting vyrostl jaksi sám od sebe jako na podzim rostou hříbky. A snad je něco na tom pravdy, protože bylo třeba nejprve, aby se společnost vyvinula tak, aby něco podobného přijala.

Bylo však potřebí té jiskry, která zapálí a pak plameny rychle vzplanou.

A to byl rok 1907. Baden Powell byl tehdy národním hrdinou obdivovaným celým národem po vítězné válce v Jižní Africe. Tam poznal, že jeho vojáci měli dokonalý výcvik ve zbrani, jeho důstojníci znali celou tu vojenštinu, ale chyběla jim schopnost pohybovat se v přírodě, vlastně žít v ní, což dovedli tak dokonale Burové.

Viděl tehdy také, že městský člověk se odcizuje přirozenému životu venkovana strácí vlastnosti, které mu příroda dala.

Baden Powell však nechtěl zakládat nějakou organizaci, ale počítal s tím, že existující organizace převezmou program, který se mu zdál důležitý. Byla to předně Y.M.C.A a tak zvané Boys Brigades, organizace chlapců vedené rozličnými spolky, církvemi a školami.

B.P. byl člověk praktický, jako jsou většinou Agličané dodnes, dovedl vymyslet nové věci, což by a jeho vlastní schopnost, ale věřil, že se musí všechno nejprve promyslet a vyzkoušet.

Pod vlivem svého učitele na škole v Charterhouse Haig Brown-a, který byl theoretik ve výcvově s vysokými požadavky ale při tom dával učitelům, vyučitelům a hochům co nejvíce volnosti, budoval svůj nový system.

A předně ho chtěl vyzkoušet. A proto v létě 1907, před 75 lety uspořádal svůj první P o k u s n ý   t á b o r   na Brown Sea Island v jižní Anglii. Značnou podporou mu byl tehdy C. Arthur Pearson, nakladatel v Londýně, jehož jsem osobně dobře znal. Dovedlo kamžitě posoudit jakoukoliv myšlenku a navrhnout jak by se to prakticky dalo dělat. A stejně byl jeho druhý pomocník P.W. Everet, který byl pravou rukou B.P. od počátku. Toho jsem také osobně dobře znal a obdivoval jsem jeho praktický pohled na každý problem. Viděl ihned nejen povrch, ale podstatu věci a nepřipustil, aby se při praktickém provedení čehokoliv zapomnělo, co bylo vlastně účelem. To se tak často stává, když se začnou prodebatovávat podrobnosti, jak na to. Dobře se pamatují, jak jsem s ním chodil sem a tam po jeho zahradě a řešili jsme otázku programu pro starší hochy. Zastavil se najednou a říká: pozor, pozor, dostáváme se na scestí. Nejde přece o to vést ty oddíly vynikajícím způsobem. Jde o výchovu těch chlapců. Skauting není divadlo kde se hraje na jevišti, pak opona spadne a lidé tleskají; nejde o představení, ale o v ý s l e d e k . A ten vidíme jenom, na chlapcích. K o l i k   j s i   v y c h o v a l   d o b r ý   c h l a d i .

Byl jsem na Brown Sea Island. Celkem nepatrný ostrůvek, louky a stromy a starý soukromý dům se zahradou. Tak uspořádal svůj první tábor posbíral si zkušenosti, dobré i špatné do svého zápisníku

a pak teprve začal psát svou knihu 'SCOUTING FOR BOYS' která se stala biblí skautingu po celém světě.

Baden Powell nechtěl založit spolek, domníval se, že jeho výchovné metody budou používány jinými spoleky. To se však nestalo. Kniha vycházela po sešitech, chlapci ji četli a začali podle ní skautovat, ať byli v nějakých spolcích mládeže nebo nebyli. Psali Baden Powellovi o rady a na jeho stole se nahromadily stohy dopisů na které nemohl odpovědět. A tu zase poradil Sir Percy Everet, že konec konců musí B.P. začít s jakousi spolkovou organizací. A tak došlo k založení skautingu před 75 lety.

Trvalo jen několik let a již byli skauti po celém světě, jeho kniha se překládala do nejrůznějších jazyků a nejen chlapci, ale i děvčata se hlásila o svá práva.

A tak se objevily první dívčí jednotky, přes to, že B.P. chtěl původně začít jenom se skautingem pro chlapce /Scouting for boys/

A tehdy nebyl ještě ženatý, oženil se teprve v r 1912 a byla to jeho sestra Agnes, ne jeho manželka která začala organizovat děvčata a napsala knížku Girl Guiding se svým bratrem. Co mu na konec zbývalo, nežli jí poročí, nakreslit ilustrace a 'přifařit' děvčata jako samostatný spolek, ale s úzkou spoluprací.

Poznal jsem, bohužel, Agnes za války, kdy jí bylo již snad na devadesát a její bystrý intelekt již hodně zdetinštěl.

Podíváme-li se kolem po celém světě vidíme, že po 75 letech se stal skauting světově známým, mnoho se změnilo, stejně jako se změnilo lidstvo, ale ta myšlenka žije stejně jako kdysi.

Skautské metody výchovné se dostávají, ovšem, i do jiných organizací mládeže a ve školách se učí leccemus, co teprve skauti našli. Přesto však nikomu se nepodařilo 'vykrást skautské metody'.

Politické organizace a totalitární režimy jako Mussolini a jiné se pokusily vytvořit všelijakou napodobeninu skautingu, ale daly své mládeži jen uniformy a ten 'vnější lesk'. Podstata výchovy jim unila mezi prsty.

I když všechno to, co bylo nové a neznáme před třemi čtvrtinami století dnes je běžné, zůstalo ještě mnoho z toho co nikde se nenajde a nedá organizovat, jenom ve skautských oddílech. Masové tábory imponují divákům, ale ten skautík, či ten člen jakékoliv organizace se v tom celku stratí.

Každý z nás, kdo vyrostl ve skautských jednotkách a hlavně, kd' sám vedl oddíly a tábory ví, že výchova charakteru není možná kázáním, vyučováním a memorováním mravních zásad, ale jenom pospolitým životem, vytvořením té rodinné atmosféry mezi mládeží a jen v malých celcích, kde každý člen je stále ještě individuem a ne jen 'číslem'.

Moderní současná společnost potřebuje t v ů r č í individua a ta nevyrostou ve škole nebo v masových organizacích, kde se všechno dělá podle 'osvědčené šablony'.

